

КАРДИНАЛ М.І. ЛЮБАЧІВСЬКИЙ ВІДБУВ ЗУСТРІЧ З ПРЕДСТАВНИКАМИ ВЛАДИ

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 23-го травня, першоранх УГКЦ Кардинал Мирослав Любачівський зустрівся з головою Верховної Ради України Леонідом Кравчуком та з прем'єр-міністром республіки Вітольдом Фокіном.

Під час зустрічі Патріарх Любачівський підтримував і привітав ідею створення незалежної української держави і зауважив, що державі треба зробити ще багато для відновлення історичної справедливості щодо УГКЦ.

Л. Кравчук висловив задоволення з приводу відродження УГКЦ і зазначив, що подальшому розвитку Церкви буде сприяти закон про свободу совісті.

В неділю, 26-го травня, Владика Любачівський мав очолити Святу Літургію у

київській церкві св. Андрія, однак вірні РПЦ (так званої УПЦ) заблокували храм і не пропустили туди першоранха УГКЦ. Дозвіл на проведення Служби Божої Кардинал Любачівський отримав від Київської Мисської Ради. Служба Божа на чолі з Кардиналом Любачівським на київській землі все ж відбулася, тільки у церкві Миколи Набережного на Подолі.

В суботу, 25-го травня, Кардинал Любачівський відправив Панахиду на могилах Василя Стуса і Михайла Грушевського на Байковому цвинтарі в Києві. Владика відвідав також Вишгород, де зустрівся з представниками місцевої громади УГКЦ і зустрівся зі студентами Київського Державного Університету ім. Т. Шевченка.

РАУ і МАУ плянують дві спільні конференції

Київ. — Республіканська Асоціація Українців (РАУ) планує провести разом з Міжнародною Асоціацією Українців (МАУ) протягом 1991 року дві міжнародні наукові конференції.

Перша — „Культура півдня України” — буде проведена 10-12 жовтня в Одесі. Мета конференції — привернути увагу науковців та громадськості до формування осередків культурного життя українського та інших етнічних на півдні України, до взаємодії різних культурних традицій, до особливостей культури українського степу.

Друга конференція — „Робітничі класи і національне питання” — відбудеться в Харкові 5-7 грудня. Передбачається обговорення всіх аспектів відношення робітничої класи до національної справи як у

загальнотеоретичному плані, так і в контексті соціальної політичної ситуації на Україні.

Існує велике зацікавлення в тому, щоб у цій конференції взяли участь видатні українські, політологи, культурологи Заходу.

КОНЦЕРТ „ЯВОРА” У ВІННІПЕГУ

Вінніпег, Ман. — Концерт вокального квартету „Явір” з України, під патронатом Українського Народного Союзу, відбудеться тут у п'ятницю, 7-го червня, о 7-й год. вечора в Jubilee Place Auditorium, 180 Riverton St. За дальшими інформаціями звертатися до Богдана Башука (204) 667-7560 або до фірми „Ев-шан” (514) 630-9858.

Відкинули пропозицію про двопалатний парламнт

Київ (УНІАР). — Тут 22-го травня на сесії Верховної Ради України закінчилися обговорення проекту концепції майбутньої конституції України, представленого робочою групою Конституційної комісії ВР республіки. Ухвалено запровадити посаду президента республіки, якого обиратимуть всенародним голосуванням. Згідно з концепцією, Україна є унітарна держава, до складу якої входить Кримська Автономна республіка. У Конституції буде зазначено, що „відповідно до волі народу України республіка самостійно вирішує питання про утворення разом з іншими республіками Союзу суверенних держав на основі Декларації про державний суверенітет України”. Під тиском комуністичної більшості до проекту внесені засадничі зміни. Зокрема, у преамбулу документу було внесено положення про „соціалістичний вибір народу України”, який пояснюється як „намір побудувати засноване на праці суспільство соціальної справедливості”. З розділу про права людини виключено згадку про права української нації та національних меншин. Сесія відкинула пункт концепції про впровадження двопалатного парламенту, затвердивши натомість положення про однопалатний професійний постійнодіючий парламент. ВР відхилила ідею про заміну обласних рад інститутами представників президента і залишила існуючу структуру Рад, голови яких обиратимуться безпосередньо населенням і будуть повноважними пред-

ставниками президента. Відкинуто також принцип незмінності суддів — вони призначатимуться на 10 років.

Наприкінці обговорення депутат д-р Ол. Семець зачитав заяву Народної Ради, якою вона повідомляє про припинення підтримки проекту концепції, до якого були внесені принципи зміни, зокрема, щодо „соціалістичного вибору”, та закладені нездоланні протиріччя між президентом і місцевою владою. Опозиція запропонувала винести на референдум 2 проекти конституції — від більшості та від меншості. Цю пропозицію було відхилено. ВР ухвалила доопрацювати проект концепції та внести його на всенародне обговорення проекту концепції конституції України. На пропозиції групи аграріїв вирішено винести на референдум до прийняття нової конституції, питання про назву Української держави, її символіку, форму державного правління та соціальний вибір.

О. ЗАБУЖКО В УВАН

Нью Йорк. — Українська Вільна Академія Наук влаштує доповідь гості з України Оксана Забужко, календарна філософських наук, поетеса, прозаїстка та есеїстка, яка відбудеться в суботу, 1-го червня, о год. 2-й по полудні в будинку Академії, 206 захід 100-та вулиця. Тема доповіді: „Проблеми сучасної філософської українистики”. Після доповіді О. Забужко читатиме власні вірші.

У Парижі відбудеться конференція, присвячена М. Грушевському

Нью Йорк (УІТ). — В неділю, 9-го червня, заходами Наукового Товариства ім. Т. Шевченка в Європі і Українського Історичного Товариства при співпраці ювілейного комітету для відзначення 125-ліття народження Михайла Грушевського, відбудеться наукова конференція, присвячена М. Грушевському. Конференція має багату програму з участю науковців з Франції, Німеччини, України, Польщі, Америки, Канади та інших країн. Слід зазначити, що це є перша конференція, присвячена ювілеєві М. Грушевського.

Конференцію відкриє д-р Аркадій Жуковський, голова НТШ в Європі. В програмі такої доповіді: Любомир Винар — „Місце М. Грушевського в історичному розвитку української нації”, З. Франко (Київ) — „М. Грушевський і І. Франко”, Тео-

дор Мацьків — „М. Грушевський в німецькій історіографії”, А. Жуковський — „М. Грушевський у Франції”, Віктор Заруба (Дніпропетровське) — „Знищення київської школи істориків М. Грушевського”. У другій частині конференції відбудеться дискусія круглого стола, присвячена сучасності станові грушевськознавства і завданням науковців у вивченні життя, діяльності і творчості найвидатнішого українського історика і першого президента Української Народної Республіки. Дискусію провадитиме Л. Винар, голова УІТ, а до участі запрошено таких вчених: Ярослава Дзирку (Київ), Стефана Козака (Варшава), Франка Сисина (Едмонтон), А. Жуковського (Париж), В. Зарубу, Павла Сохана, (Київ), Т. Мацьківа (Гайдельберг).

Як відомо, УІТ проголосило 1991 рік міжнародним науковим роком М. Грушевського. Для тривалого відзначення 125-ліття М. Грушевського створено спеціальний комітет для відзначення ювілею, членами якого є відомі вчені і організатори українського наукового життя.

Під кінець серпня у Львові відбудеться міжнародна наукова конференція, присвячена М. Грушевському, яку влаштує НТШ у Львові, Українське Історичне Товариство і Республіканська Асоціація Українців. Також комітет планує відбудути міжнародні наукові конференції в Америці і Канаді.

УІТ готує до друку окремий збірник наукових досліджень, присвячених М. Грушевському, а також у Львові появиться збірник із науковими працями доповідачів на львівській конференції.

У Парижі відбудеться також наради Комісії УІТ для вивчення життя і творчості М. Грушевського.

Президент Дж. Буш настоює на торговельних привілеях для Китаю

Нью Гейвен, Конн. — Виступаючи у понеділок, 27-го травня, на урочистому врученні дипломів у Єйльському університеті, де він колись вчився, президент Джордж Буш оголосив, що має намір добиватися для континентального Китаю статусу найбільш уповіленої країни в торгівлі зі З'єднаними Штатами. Поки Китай користується цим привілеєм тимчасово, а Президент настоює на постійних торговельних привілеях для Пекіну.

„Дехто запевняє, що така демократична країна, як наша, не повинна зв'язувати себе з менш демократичною країною. Але не можна перебувати в світі, ігноруючи його, — заявив Президент. — Нерозумно рвати зв'язки і намагатися ізолювати Китай, навіть якщо ті, які пропонують поступити так, керуються якнайкращими намірами”.

У зверненні до викладачів і випускників університету Дж. Буш підкреслив, що Китай співпрацює зі З'єднаними Штатами у спробі покласти кінець конфліктові у Камбоджі і зменшити напруженість на Корейському півострові. Коли ми бачимо можливість співробітництва з Китаєм, то

використовуємо їх, — сказав Президент. — Коли Китай належним, з нашої точки зору, чином, ми вживаємо відповідних дій”.

Агентство АП нагадує про давні зв'язки Буша з Китаєм — в середині 1970-их роках він був спеціальним представником президента Ніксона в Пекіні.

Після кривавих подій в Пекіні два роки тому Китай був позбавлений статусу найбільш уповіленої країни в торгівлі зі ЗСА. Однак недавно Президент знов надав Пекінові цей статус на „тимчасовій основі”. Тепер Буш добивається постійного статусу для Китаю. На початку травня він повідомив про це лідерів Республіканської партії в Конгресі. Лідер демократів у Сенаті Джордж Мічелл та інші демократи повідомили, що будуть виступати проти надання Китаєві статусу найбільш уповіленої країни до того часу, поки китайський уряд буде порушувати права людини.

У понеділок Білий Дім оголосив, що З'єднані Штати припинять експорт у Китай сучасних комп'ютерів, бо не впевнені, чи Пекін не використовує їх у військових цілях.

Відбувся з'їзд болгар СССР

Болград, Одеська область (УНІАР). — Тут 19-го травня у будинку офіцерів відбувся перший з'їзд болгар Советського Союзу.

Після кількох годин роботи, з'їзд закінчили його ініціатори, члени Товариства болгарської мови і культури імені Кирила та Методія. Це сталося тому, що ініціативу на з'їзді перехопили в свої руки члени КПСС, які не дали змоги закінчити виступ одному з лідерів Товариства, авторові підручника болгарської мови, викладачеві Ізмайльського педагогічного інституту Миколі Тодорову.

Представники Компарті повернули роботу з'їзду у своє русло і включили до перших пунктів резолюції серію вимог, звернених до Українського і Молдавсь-

кого парламентів, зокрема таких, як негайне підписання нового союзного договору, гарантування болгарам права на всеосяжне громадянство, відмова від реалізації закону УССР про мови в регіоні.

Один із засновників організації „Молдавська Гагаузія” Ілля Каракаш вимагав перекроїти кордони суверенних республік, щоб утворити державу для болгар і гагаузі. З'їзд практично одностайно проголосовав за поданий список майже ста членів Центральної Ради Асоціації болгар СССР. На голову Центральної Ради обрано першого секретаря Болградського районного комітету Компарті, народного депутата України Івана Македонського.

У СВІТІ

У БРАТИСЛАВІ СВЯТОЧНО відкрили консулат З'єднаних Штатів Америки, який був закритий комуністичним урядом в 1950 році. „Америка знов на вашій стороні”, — заявила під час церемонії відкриття амбасадор ЗСА в Чехо-Словаччині Ширлі Блейк. „Ми підтримували і будемо підтримувати ваші стремління увійти до європейської спільноти і стати частинкою великої демократичної сім'ї народів”. Також прем'єр-міністр Словаччини Ян Чарногурський підкреслив, що закриття консуляту в 1950 році означало наступ комуністичної реакції на права людини і основні свободи народів Східної Європи. Його поновне відкриття означає банкрутство комуністичної системи. На церемонії був також присутній міністер закордонних справ Чехо-Словаччини Іржі Дінсбір і сенатор-демократ з Ровд Айленду Клейборн Пелл, який в 1948 році був віцеконсулем в Братиславі. Свої консуляти в Словаччині вже відкрили дев'ять держав, між ними Советський Союз, Німеччина, Австрія та інші.

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНІЇ Франсуа Миттеран прихильно поставився до ідеї приїзду до Лондону на конференцію сімох індустриальних держав світу советського лідера Михайла Горбачова в характері спостерігача. Виступаючи на пресовій конференції, Миттеран заявив кореспондентам, що Франція у принципі не має нічого проти того, якщо генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР М. Горбачов познайомиться особисто із системою господарювання сімох найсильніших індустриально держав світу. Про що справу він говорить з огляду тяжкості канцлером Німеччини Гельмута Колам. З'єднані Штати Америки і Великобританія поки що холодно ставляться до такої пропозиції тим більше, що під час нарад випрацюються дуже часто пляни, які є частинно засекреченими. Своєю позицію Вашингтон і Лондон опублікують при кінці червня ц.р.

ПАРЛЯМЕНТ ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНИ прийняв закон про повернення земель, які комуністичний режим націоналізував після війни, колишнім власникам. За нього проголосували 184 депутати, проти — 38, стрималися 31. В новому законі встановлена максимальна межа землі, яку передають, — 150 гектарів, однак сказано, що претенсії власників на великі площі повинні розглядатися в наступному законі, проект якого буде готовий у жовтні цього року. Закон про повернення землі стане важливою ланкою у програмі переходу Чехо-Словаччини на ринкову систему господарювання. Згідно з новим законом, претенденти на землю і ліс повинні заявити про це протягом року з часу прийняття закону. Землі будуть повертатися лише громадянам Чехо-Словаччини, які постійно проживають на території республіки. Монастирські і церковні землі будуть повернені згідно з окремим законом.

СССР МАЄ НАМІР БУДУВАТИ НОВІ НУКЛЕАРНІ РЕАКТОРИ

Москва. — Газета „Правда” опублікувала статтю міністра атомної енергетики СССР Віталія Коновалова, в якій говориться про перспективи розвитку атомної енергетики в Советському Союзі протягом найближчих десятиріч.

За словами Коновалова, загальна потужність советських атомних електростанцій від 1991 по 1995 року повинна зрости на 7,000 мегават, а в наступні п'ять років — ще на 12,600 мегават. Міністер передбачає, що до 2010 року реактори атомних електростанцій Советського Союзу будуть виробляти від 100,000 до 150,000 мегават електроенергії.

В. Коновалов з жалем зауважує у статті, що чорнобильська катастрофа „внесла свої корективи” в советську програму розвитку нуклеарної енергетики, в результаті чого в даний час існує серйозна опозиція до цієї програми. Однак, продовжує Коновалов, важли-

во відзначити, що в багатьох районах країни останнім часом накреслилася нова тенденція — особливо серед законодавців і керівних працівників — до більшого зрозуміння важливості і необхідності дальшого розвитку нуклеарної енергетики. Советський міністер висловив надію, що ця тенденція, яку він назвав „здоровим підходом” запанує в майбутньому.

В даний час потужність атомних електростанцій в Советському Союзі становить 36,500 мегават. Цю цифру навів заступник міністра атомної енергетики Ерік Поздишев в інтерв'ю кореспондентові пресового агентства Ассошієтед Пресс. Е. Поздишев повідомив, що з часу катастрофи на Чорнобильській атомній електростанції в Советському Союзі були введені в дію нові реактори. Заступник міністра не уточнив, про які реактори йде мова і де вони розташовані.

В Галичині створилася асоціація для випуску авт

Львів (ПС УРП). — Тут 26-го травня оголошено про створення асоціації „Гал-Авто” („Галицьке авто”). Засновниками її стали: автобусний завод; об'єднання „Автонавантажувач”; дві союзні спеціалізовані проектні організації; виконком Львівської Обласної Ради і головне управління матеріально-технічного забезпечення „Львівголовпостач”. До асоціації ввійшли також завод автомобільних кранів у Дрогобичі та два авторемонтні заводи.

Президентом новоствореної асоціації став генеральний директор „Автонавантажувача” Я. Підваляний. За його словами асоціація „Гал-Авто” має на меті налагодити виробництво такої техніки, з якою можна було б вийти на між-

народний ринок. Програма модернізації має здійснитися протягом найближчих трьох років. У її здійсненні беруть участь німецька фірма „Фойт” та італійська „Граціано”. Було створено спільна акціонерна компанія, яка випускатиме складні агрегати. Невеликі підприємства планують розташувати в густонаселених містах і селах, що дасть населенню нові робочі місця.

Ще одна новина: на Стрийському авторемонтному заводі, якому ще зовсім недавно загрожувало банкрутство, почали виготовляти шасі для автобусів „ЛАЗ 42021”. Раніше на їх випуск витрачалися роки, а нині це забрало лише кілька місяців.

В АМЕРИЦІ

УРЯДОВІ ЧИННИКИ ЗАЯВЛЯЮТЬ, що президент Джордж Буш передумавши вважає, що думка про записки президента СССР Михайла Горбачова на Лондонській вершині наради семи індустриальних країн не є дуже доброю та стараться в цьому переконати інших не ображуючи при цьому советського водія. Хоча відносини між ЗСА та СССР значно поправилися від минулої осені, а зокрема в останньому часі, як М. Горбачов прийняв менше на зовні робить враження, що він таки хоче політичних і економічних змін то все ж таки не є такими, яких потрібно для відбуття, ще на початку року запланованої на червень вершинної конференції в Москві. Нерозв'язані проблеми роззброєння та не вирішені питання колі і наскільки ЗСА можуть допомогти СССР фінансово вказують на те, що конференцію треба пересунути на кінець літа.

НЕСТРИМНА ПОЖЕХА продовжує своє нищівне діло на півострові Кінай в Алясці та до понеділка всіляк знищити понад 8,000 акрів у заповіднику цієї ж назви. Тому, що вогонь при допомозі сильних вітрів поширювався та прорвався... через ріку Кінай, стейтова поліція закрила головну дорогу-автошляху ім. Стерлінга, яка лучить найбільше місто Аляски Анакордз з цим чарівним вакаційним куточком, побоюючись можливих нещасних випадків зумовлених пожежою. Хоча вітри значно зменшили та навіть почав падати дощ, то пожежу, що її офіційні власті назвали дуже небезпечною, не вдалося сконструювати.

ПО ЦІЛІЙ КРАЇНІ, в понеділок, 27-го травня, американці відзначили День Поминок і, як ствердили кореспонденти засобів масової інформації, цього року вияв патріотизму дуже підвищився серед американського громадянства. Однак, як заявив молодий вояк, що повернувся з Близького Сходу та якого вшановували в його родинному містечку в Нью Джерзі, „як сумно, що потрібно аж війни, щоб викресити в наших громадян вогонь патріотизму”. Все ж таки він, цей патріотизм, знайшовся та виявився у різних формах. У Вашингтоні два державні мужі склали китиці квітів, віцепрезидент Ден Кейлі перед пам'ятником невідомого вояка на Арлінгтонському кладовищі, а ген. Колін Повелл перед пам'ятником воякам В'єтнамської війни.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ голосами 231 до 192 вирішила підтримати та продовжити право урядового президента Джорджа Буша, переговорювати в справі вільної торгівлі з Мексикою і 108 іншими країнами. Сенат сподіюється, також проголосувати над двірчим продовженням для Президента переговорювати у вище згаданій справі, котра ще тому пізніше видавалась зовсім повсякденною, а сьогодні набрала вагомості в обидвох палатах Конгресу. Діло в тому, що члени Конгресу знаходяться під сильним тиском з обидвох сторін, з одного боку здають собі справу з того, що Америка таки займає важливе місце у світовій економіці та з уваги на це мусить вести період у політиці вільної торгівлі, а з другого постійний тиск зі сторони робітничих профспілок, комерсантів і звичайних громадян, які є в страху, що саме вільна торгівля позбавить американських громадян у багатьох випадках їхньої праці.

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
 Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
 Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
 Для членів УНСОУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00.
 Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мають відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Діти й молодь — до таборів!

Людський організм так збудований, що не може безперервно діяти без відпочинку. Найсильніша машина псується й потребує ремонту. Коли новітнє соціальне законодавство встановило п'ятиденний тиждень обов'язкової праці — то зроблено це не тільки тому, що робітники й службовики мусять полагоджувати свої орудки у вільну від праці суботу, але й тому, що кожна працююча людина потребує відпочинку. Здоров'я — найбільша цінність кожної людини без уваги на стать, расу і вік. Старшим потрібний відпочинок, бо швидше втомлюються, молодим, особливо дітям і молоді, бо вони ще ростуть, бо мусять набирати сили, потрібної їм для дальшої шкільної науки, для здобування досвіду і такого ж крокування по життєвому шляху, як це робили їхні батьки й діди.

В американській шкільно-освітній системі нема однієї дати для закінчування науки у всіх школах, всіх ступенів і видів. У кожному стейті, кожному місті інакше, і коли у даному великому місті багато шкіл — в різних школах час навчання виглядає різно. Закінчення шкільного року в Америці відбувається, звичайно, вродисто — це традиційна „градуація“, сполучена вже навіть у середніх школах з тогами й традиційними беретами для юнаків і дівчат. Але це формалізм, який пригадує батькам і їхнім дітям, що настав час для відпочинку. Треба співчувати з цими неможливими молодими людьми, які шукають собі „вакаційної праці“, щоб заробити на дальшій студії. Вимога вакаційного часу — виїздити з міст, де розпечені асфальтові мостові й шмародери замість дерев і виїздити туди, де можна легше відіхнути, де зеленіє природа з усією притаманною їй красою.

Українські організації для молоді мудро вчинили, купивши й улаштувавши власні оселі, з яких найбільша й найславніша „Вовча тропка“ Пласту. Дехто інколи нарікає, що в такому то чи іншому з цих таборів примітивні цивілізаційні влаштування, можна почути нарікання на адміністраційні недоліки. Це все дрібниці і коли є недоліки, то здебільшого з браку фондів. Найважливіше — свіже повітря, свіжа холодна вода — річка чи озеро, найважливіше товариство однолітків, прогулянки і той розмірно дрібний час, призначений на гутірки. Хто не любить природи — той диавол. До історії перейшов німецький філософ Емануїл Кант, який ціле життя не відчиняв вікон, бо боявся, що вітер нажене до хати бактерії. Якби Кант не жив у XVIII сторіччя (помер у 1804 році, на 80-му році життя), а лише тепер, то може теж мав би інший підхід до природи.

Існують загального характеру табори, існують також табори водні. Поруч з молодечими таборами існує в Америці багато відпочинкових осель, з яких найбільша й найкраще вивінована із плавацьким басейном і тенісовими кортами, Союзівка Українського Народного Союзу. Бай-дуже, куди батьки вишлють свої малюта і своїх підростаючих дітей, аби вислали туди, де їхні діти можуть подихати свіжим повітрям, в якому нема фабричного диму й газопілових випарів. Ми часто деклаємо „Діти — майбутність народу“. Коли ми журимося чий майбутністю, коли ми задумуємося, що буде „після нас“, то мусимо пам'ятати староримську істину: „Менс сана ін корпорі сано“ — „У здоровому тілі — здорова душа“. Ніхто з людських істот не знає, що його жде завтра чи в найближчу годину. Все у Господніх руках. Але обов'язок кожної людини є дбати про своє здоров'я і — на найпершому місці — дбати про здоров'я своїх дітей: про здоров'я фізичне, в якому буде здоров'я психічне. Треба висловити найбільше признание усім тим, які опікуються таборами, бо вони виявляють цією своєю турботливістю любов до дітей, до молоді, до наших наступників.

Діти й молодь — до таборів! Цього року літо завітало швидко. Може воно зміниться, бо погода в Америці дуже киммерна. Не журіться, яка погода буде за місяць — чекаймо нетерпляче повідомлення, коли будуть відкриті існуючі в Америці молодечі табори і хай діти й молодь заповнять їх. Хай заповняться теж відпочинкові оселі, які разом із відпочинком дають своїм гостям новий запас сил. Так наказує здоровий глузд.

Новий президент Болгарії Жаліо Желез під час своєї візити в Америці і після зустрічі з Бжезінським, сказав, що буде розпочате слідство з наміром вияснити її — Болгарії — у дії в атенаті на Папу Івана Павла II 11-го травня 1981 року. Слідство також допоможе вияснити ролі Москви. Багато людей переконані, що московський КГБ був ініціатором і руками турка виконавцем атенатату.

Атенат на Папу Івана Павла II вважається найбільш важливим випадком нової історії світу. Досі в атенаті нічого офіційно не вияснено. З різних боків було вжито багатозначне, щоб усе залишилось незрозумілим, заплутаним і дво-значним.

Американський письменник і журналіст Пол Гензе, автор книги „Атенат на Папу римського“ дав інтерв'ю польському тижневику „Тигоднік повшехні“. Він добре знає Туреччину, працював у радіо „Вільна Європа“, займається советською тематикою.

Ім'я Алі Аджі — відоме в Туреччині. Він у січні 1979 року вбив видавця відомої турецької газети. Його арештовано і він признався у вбивстві. Його посадили у ніби найбільш певну турецьку в'язницю, з якої незабаром втік при допомозі невідомих помічників. Зник безслідно. Шість років пізніше був арештований у Римі після атенатату на Папу. Аджі признався, що якийсь час тому був в Болгарії. Зв'язок Аджі з Болгарією також був підтверджений після арешту директора болгарських летунських ліній в

Михайло Кучер

МОСКВА СТІЛЯЛА В ПАПУ

Римі, Сергія Антонова. Він був арештований 2-го листопада 1982 року. Крім того з атенатом виявився зв'язок — Іван Толмов, Дон гачев, Тодор Айвазов і Сотіра Колев всі службового болгарського дипломатичного представництва у Римі. Всі вони без перешкод з боку італійської влади втікли з Риму зараз після атенатату. Чому тоді не втік Антонов? Можливо тому, що його ролі в атенаті була дуже мала. Тоді він був тільки статистом і став відомий тільки після арешту. Італійці досить довго тримали його в ізоляції. Його зізнання були плутаними, можливо тому що сам знав мало про атенат. Болгарський КГБ в Римі давав мало відомостей в Софію. Тому в Софії довго не розуміли, що довго ув'язнення Антонова погрожує неприємностям політичного характеру.

Болгарський катехіст Велічко Лейчев, який на початку 1970-их років втік на Захід, пояснив, що болгарські агенти зробили дуже самопевні. Багато років, як вони так як і-советські в Америці — в Італії діяли без перешкод з боку італійської розвідки. Тепер італійська розвідка захвилювалася. Спочатку атенат на Папу викликав в Італії повне розгублення. Усе так італійська розвідка хутко зрозуміла, що в атенаті на Папу замішано кілька болгарів. Італійська розвідка кілька разів просила (!) софійську владу погодитися на допит

трех болгарів, що тихцем втікли з Риму, але Софія зрозуміло мовчала.

Тоді італійські слідчі органи також пригадали собі (!), що Донгачев, Айвазов і Колев були замішані у диверсійних акціях в Італії, зокрема у справі Скрічоло, італійського профсоюзного діяча, який признався у довгому співробітництві з болгарською розвідкою в Італії. Скрічоло готував атенат на Л. Валенсу на початку 1981 року. Виконати атенат було наказано зробити Аджі. В останню хвилину атенат відклали. Чому? Кремль уважав, що Папа буде більш важливим об'єктом, а вбивство Валенса могло викликати в Польщі загальне повстання. Вбивство Папи могло Польщу зламати морально. Так думали в Кремлі, а Кардинал Вишинський був смертельно хворий і незабаром помер. Це знали Брежнев і Андропов. От, „одного неприємного поляка“ на політичній шахівниці стане менше.

У Польщі всі були переконані, що атенат на Папу задумано в Москві. Це ж Папа Іван Павло II і Валенса клали основи під звільнення Польщі від советського комуністичного ярма.

А всі арештовані болгари також знали, що виконують волю і наказ Москви. Ані Туреччина, ані Болгарія не мали причин хотіти смерті Папи. Хотіла того і мала політичні мотиви тільки Москва.

Були зроблені неуспішні

спроби характеризувати Аджу фундаменталістом, але це не вдалося. Аджа не був релігійним і до мечеті ніколи не ходив. Вчився в Анкарському університеті, де на нього звернули увагу, і послали на вишкіл в табір звільнення Палестини. Після повернення до Туреччини Аджа з'явився з контрбандистами — зброєю і наркотики. Мав гроші і то великі. Мав зв'язок з турецькою мафією.

Але Болгарія діяла не в своїх інтересах. Ніби православна країна, хоч і під советським ярмом. Болгарія діяла в інтересах Москви. Болгарська служба безпеки була звичайним відділом московського КГБ. І в 60-их роках створила в Туреччині терористичні групи-праві і ліві-все в інтересах Москви. Москва хотіла дестабілізувати Туреччину і зруйнувати її зв'язок з НАТО та ЗСА.

Болгарські комуністи також працювали з наказу Москви в Єгипті та Центральній Америці.

Болгарське суспільство, поза номенклатурою, не знало що їхній КГБ — це філія московського. Живок правив Болгарією як 16-ою советською республікою. На допомогу йому Кремль послав Нікіту Хрущова. В Болгарії Толубеєв ніколи не займався дипломатією. Його головним завданням було при допомозі турецької мафії дестабілізувати Туреччину.

Новий болгарський владі треба виявити справжню ролі Москви хто був ініціатором атенатату на Папу Івана Павла II. Але тут

(Закінчення на стор. 4)

Богдан Шарко

З НОВИХ ВИДАНЬ

Юрій Бойко, *Вибране, том ІУ, накладом університетського видавництва Карла Вінтера, Гайдельберг, 1990, стор. 327.*

думку автора, вона служила потребам дня і не все, мабуть, „засуджене в ній на порох забуття“. На цьому тоді, каже автор, прийде йому, мабуть, припинити дальші видання — в першу чергу через брак матеріальних засобів, хоч залишаються неопублікованими закінчені простори праці німецькою мовою про М. Костомарова, П. Куліша, далі ряд праць німецькою мовою: про українську неоромантику, аналіз роману О. Кониського „А Жук і його родичи“, розвідка про україністичні праці Чижевського, порівняльна аналіз російського, польського й українського байронізму та інше, які треба б видати українською мовою.

Які ж статті й розвідки складаються на зміст четвертого тому? Наводимо їх хронологічно за роками їхньої першої публікації, а саме: 1942 — „Гетьман Петро Дорошенко“, стор. 1-4/1943 — „Те, що замовчувався“. Про В. Стефаніка, стор. 5-9/1949 — „нова чистка на культурному фронті в СРСР“, стор. 10-18/1952 — „Руїнами Берліну задоволені?“, рецензія на книжку про советське містечтво в часі „батьківщини-воїни“, стор. 19-26/1953 — „Слово українського по-

літика“, стор. 27-33/1958 — „Первісні зародки театраль-ного діяства та старовинний театр в Україні“, стор. 34-51/„Проф. Микола Глобенко і українська література“, стор. 52-68/1959 — „Російське народництво як джерело лєнінсько-сталінізму“, стор. 69-160/1969 — „Крик з могили“, рецензія на поезію 60-их років, стор. 161-168/1970 — „Довбурю основоположних фактів у книзі проф. д-ра Г. Штекля“, стор. 169-176/1980 — „Фавст-Гете в перекладі М. Лукаша“, стор. 177-187/1983 — „Грицько Чупринка“, стор. 2188-207/1983 — „Шаблювський і його ролі в українській літературі“, стор. 208-218/1984 — О. Я. Кониський як біограф Т.Г. Шевченка, стор. 219-228/1985 — „Хто написав народні оповідання Марка Вовчка“, стор. 229-255/1985 — „Замість ювілею прощаймо його навіки“, на смерть Ю. Стефаніка, стор. 256-262/1986 — „Олег Ольжич як поет“, стор. 263-275/1986 — „Українське Слово“ у 1941 році: про київську газету в часі німецької окупації, стор. 276-288/1989 — „Шевченко у своїй практичній революційній діяльності“, стор. 289-317.

На останніх сторінках 318-327 поміщені примітки

Мирослав Семчишин

„БЕЗЗАКОННЯ ДАЛІ ТРИОМФУЄ“!

II.

„Що це за держава, що дозволяє глумитись з мови народу, на якій існує“ — ось яке питання поставив доцент Київського університету О. Пономарьов. Ще не так давно було багато українських газет, а тепер шораз більше російських. Вечірні газети є тільки у Києві і Харкові, в інших містах їх зовсім немає, як і не чути української мови в українському радіо, чи в телебаченні. Програми для дітей передаються виключно російською мовою... Був теж час, що це до проголошення декларації про суверенітет України, можна було побачити українські фільми. Тепер їх зовсім не видно. Маємо отже до діла з рецедивою русифікації — ствердив він.

Адміністративно-бюрократична система не тільки не впроваджує в життя закону, але чинить опір його реалізації — відмітив відомий мовознавець проф. А. Бурчак, тай й — щобільше — за невиконання закону про мову українську нікого не притягають до відповідальності. Голова підкомісії у справах мови Верховної Ради — Р. Іванчук ствердив, що ВР ніколи не займалася питанням здійснення закону про українську мову. Він висловив побоювання, щоби Україну не зустріла доля Ірландії, яка має свою державність, але не має, майже зовсім втраченої, мови кельтської. Погана ситуація в Луганську і області. За словами делегата Г. Гайворонського в цій області зовсім знищено і зрусифіковано українську мову, а два часописи, що появились в українській мові, переведено на російську. В сучасній Україні немає ні одного військового часопису друкованого українською мовою. Якщо державний

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Г. Колесса

Об'єднання сердець в загальнолюдському горі

Символом міжнародного єднання в протистоянні нуклеарному злу став міжнародний вечір поезії і музики під назвою „Через п'ять років“, влаштований в Нью Йорку 26-го квітня, саме в цей день, коли п'ять років тому вибухнув четвертий реактор на Чорнобильській атомній станції.

Ініціатива в організації вечора, який відбувся в Українському Інституті Америки, належала Вірляні Ткач керівній нею мистецькій групі „Яра“ при співучасті Arts Club Theatre і GON Productions під керівництвом Лінди Паркі та Бонні Су Стейн, естонки з походження. В цьому жалібному відзначенні, крім українців, взяли також участь мистці інших національностей — латвійці, естонці, поляки, жиди, чехи. Були виконані твори авторів різних національностей мовами оригіналів і в перекладі на англійську мову. З українських творів прозвучали уривки з циклу І. Драча „Чорнобильська Мадонна“ (переклад на англійську мову В. Ткач і В. Фіппс), з твору Ю. Шербака „Чорнобиль“, з „Нічних голосів“ І. Римураха (в перекладі В. Качмарської), „Травень“ Н. Білоцерківця (переклад В. Ткач і В. Фіппс), „Молитва за жертви Чорнобиля“ Б. Бойчука (переклад Б. Бойчука і А. Мельничука). Інсценізацію поєм „Пілач матері...“, „Травень“ та „Молитва...“ здійснила Вірляна Ткач.

В авторському виконанні можна було почути твори естонки Тіни Алеман, жидки Майкла Альперта, латвійки Байби Біколе, чеха Віта Гожехша, поляка Ме-

числава Літвінського та інших.

У відтворенні настрою вечора велику ролі відіграла музика, яка звучала і як у формі самостійних музичних творів, і як супровід до поезії.

Музика, виступивши в програмі рівнозначним „парнером“ поезії, впроваджувала слухачів у світ вічності і скорботи. Тужливі звуки кларнету, акордеону, арфи, спів в оригінальному авангардовому стилі польської співачки Ольги Швайгер, ультрамодерні композиції Мечислава Літвінського підсилювали цей настрій. Слід підкреслити, що весь вечір ніс в собі дух сучасності — звучали поезії і музика в модерному стилі, що віддзеркалювало сучасну подію, причиною якої був вибух на атомній станції — теж винахід сучасної епохи.

Цікавою була композиція імпресії. Виконання мистецьких творів перепліталися з представленими фактами і статистик. Емоційне виконання передавалося слухачам. Останній твір — „Молитва за жертви Чорнобиля“ був справді тихою молитвою, до якої долучалися один за другим виконавці, запалюючи свічки і просячи за ними через залу, духово залучаючи до цього всіх присутніх і символізуючи об'єднання сердець людей різних національностей у великому горі, викликаючи у них співчуття і впевненість в необхідності протистояння цьому загальнолюдському злу і недопущення його повторення не тільки в Україні, але й у цілому світі.

ДОБРА ВІСТКА З РОГАТИНА

Просимо ласкаво помістити серед своїх новинок з України ще одну із нашої Рогатини радісних вісток. І хоча там дуже невідрадні обставини, проходить інтенсивне відродження нації.

Ми отримали прохання від Т-ва „Дзвін“ в Рогатині щоб виголосити в нашій пресі про відродження нашої української гімназії ім. Володимира Великого в Рогатині, яке відбудеться у

вересні ц.р. І якщо хтось із осіб з діяспори бажає прийти на це відкриття, проситиме писати до містечкового Т-ва „Дзвін“ Олега Бойкевича, а він перешле формальне запрошення.

Писати треба на адресу: Олег Бойкевич, Івано-Франківська область, м. Рогатина (285140), вул. Галицька 119/72; або телефоном: 21-8-22.

Володимир Мелько
 Філіяльфія, Па.

ЩО НОВОГО В КОМАРНІ?

Відновлення пам'ятника репресованих НКВД у червні 1941 року. Пам'ятник вже виготовляв скульптор у Львові. Загальна вартість 12,000 крб. Відкриття відбудеться у 50-ті роковини великої трагедії — 26 червня 1991 року.

Цього року посадили 100 дубів біля моста на Діброву, в районі колишньої цегельні.

Наша команда „Газовик“ минулого року була чемпіоном області. Тепер виступає серед команд, які виступають за першість України. Але там їм надто важко. Перші три матчі програли із рахунками: 4 — 0, 3 — 1, 2 — 1. Почали будувати спорткомплекс на стадіоні. Це дозвоверхова спортова зала, невеликий

басейн, нові трибуни. Роботи фінансує управління „Львівтрансгазу“. Цього року вирішено про вести очищення русла Верещиці. Плаваючий екскаватор буде введено в гірло річки і через рік повинен очистити річку до Комарна. Виділено на ці роботи два і пів мільйона крб. (один і пів м. з республіканського, а один м. з обласного бюджету).

Перейменовано колгоспи у районі. Якщо раніше вони мали назви — XX-го партиз'їзду КПРС, „Більшовик“, „Заповіт Ілліча“, „Ленінський шлях“, ім. 50-річчя Жовтня, то тепер — „Діброва“, „Дністер“, „Нива“, „Колос“ і т. д.

Н.Н.

апарат не здійснює будь-якого контролю, то ТУМ мусять виборити собі право такого контролю і нагляду за виконанням закону про мову.

Дещо відрадішшу картину маємо у Рівному і рівненській області. Зі звіту делегата Б. Степанішина виходить, що тамашне правління ТУМ розробило проєкт виконання закону про мову і Миськом міста Рівного його у цьому підтримає, а Обласна Рада прийняла відповідну ухвалу.

У результаті українську мову поступово вводиться так у школах, як і всіх галузях адміністрації і суспільно-культурного життя. Висновок з цього такий, що він дуже і дуже багато залежить від обласних законодавчих і адміністративних чинників, чи згідно з законом українську мову респектується і вона стає справді державною, чи може практикується беззаконно.

Ми подали найбільш замітні голоси з дискусії над станом мови в сучасній Україні в оцінці делегатів спеціальної конференції активу ТУМ і Правління Спілки Письменників. Усі ці голоси зводились до того, що закон немічний, кволий, його викональність вкрай незадовільна, а все це разом було видно ще тоді, коли його оголошено (ми назвали його безвартісним (МС). Практика показала, що всі ці застереження і побоювання з-перод року чи більше, вповні підтверджені дійсністю, а в нашому випадку Ухвалою об'єднаного пленуму ТУМ і СПУ з кінця січня ц.р.

У цій „Ухвалі“ про мови в Українській ССР м.і. читаємо:

1. Змін на краще — майже немає, зокрема в південно-східних областях України, де є грубі порушення законності, бо панує там байдужість до проблем духового відродження народу.

2. Декларація про державний суверенітет нехтується імперським центром.

3. Нав'язування центром російської мови, як державної, у планованому союзі, веде до витіснення української мови з усіх сфер суспільного життя.

4. Закон про мови в УССР потребує дальшої

розробки, бо в теперішньому вигляді не передбачає достатніх санкцій за його порушення окремі його статті ускладнюють проблему культури-освіти.

5. Тому, що досі єдиним контрольним органом введення української мови у всі ділянки життя є ТУМ, його необхідно забезпечити платними робітниками в кожній області.

Якщо йдеться не тільки про мовне питання і взагалі про національну свідомість, то найбільшою болячкою є південно-східні регіони України (10 — 11 областей), які відстоїть зрусифіковані, втратили свою історичну пам'ять а з нею мову і культуру, до яких дуже важко підійти з шевченківським „словом правди“ та образумити — їх хто вони, чий сини, чий внуки... Коли мова про ці області, їх проблему їх національно-культурного, а передусім мовного відродження, то доволі сильний сніп світла на що болячку кинув у своїй статті загаданий уже Валентин Чермерис, п.з. „Слово за тобою Києве“ („Літературна Україна“, 1-24, 1991). Він нав'язує до відбудови республіканської конференції у Дніпропетровську, а учасниками її були делегати 11-ти найбільше зрусифікованих областей України, В. Чермерис пише (цитуюмо) „Тільки на Україні діє така унікальна організація як ТУМ. Навіть уявити важко, щоб існувало німецьке чи французьке товариство рідної мови... Немає в світі іншого народу, котрий би так масово і тотально зрікся свого, але — це наш народ і іншого не маємо... Почата 1654 р. русифікація і досі триває... Люди дано збайдужіли до своєї мови-культури-традиції... А додати до цього войовничу бюрократію, що протидіє законові і відсутність будь-якого національного почуття в народі. Називати себе українцем це — буржуазний націоналізм, це бандерівство, сепаратизм...“

Дальше буде.

Українські студії П. Яценка

в Лондоні

З вересня цього року Школа слов'янських та Східноєвропейських студій при університеті Лондону, Англія, відкриває нові курси зі сучасної української історії, політики, мови та літератури. Лондонська школа переконала у необхідності подібних курсів, оскільки Україна набуває все більшого світового значення з розвитком комуністичної імперії. Випускники цієї програми будуть практикувати не тільки в академічних дільницях, але також в уряді і торгівлі Британії.

Школа звернулася за допомогою до існуючих уже в Канаді українських освітніх інституцій як Освітньої Фундації Петра Яценка в Торонто та КІУС Канадський Інститут Українських Студій (КІУС) в Едмонтоні. Справа у тому, що на перші три роки існування таких студій британський уряд виділяє лише половину фондів. Тож Освітня Фундація Петра Яценка зобов'язалася на другу половину 70,000 дол., щоб підтримати ініціативу лондонської школи. Після початкової трьохрічної програми, українське лекторство набуде постійного статусу за коштів лондонського університету.

Тепер лондонська школа слов'янських та східноєвропейських студій оголошує конкурс на кращого професора для відповідної посади ведення українських студій. Протягом червня-липня цього року проводиться вибір найкращого кандидата. Фундація П. Яценка буде мати голос у виборчій комісії.

Одною з найважливіших акцій Освітньої Фундації Петра Яценка було укладення у 1990 році „Довідника: фінансова підтримка та стипендії“. Довідник помістив ряд важливих стипендій та фінансових допомог з багатьох дисциплін, які пропонують університети та інституції цілого світу для студентів та науковців з України. Завдяки старанням Фундації довідник буде незабаром перевиданий в Україні організацією „Україна і світ“ (адреса: 252030, Київ 30, вул. Леніна 34).

Діяльність Освітньої Фундації Петра Яценка зростає. Нещодавно фундація подала фінансову допомогу для фундації Сейбур для пересилки в Україну наукової та професійної літератури.

Минулого року наша Округа відсвяткувала 35-ліття праці Округної Управи з осідком у Рочестері, Н. Й. Кожнорічно відбуваються окружні з'їзди, і 21-го квітня 1991 р. до Рочестеру з'їхали делегати Відділів СУА Бофала і Сиракуз. Всіх управнених до голосування було 21 делегатка і 20 членів управи, разом 41 осіб.

З'їзд почався внесенням прапора СУА. Присутні союзянки відповіли гімн СУА та відмовили молитву — вже другу після ранкової Св. Літургії, в церкві св. Йосафата, під час якої було згадано жертви чорнобильської катастрофи. Голова округної управи Марія Крамарчук запросила до почесної президії гостя від Головної Управи — п. Лідію Черник, референтку Суспільної опіки СУА, і почесну членку округної управи Ірину Руснак. До ведення округного з'їзду Івану Мартиненку вибрано головою Президії, і Оксану Кулик — секретаркою.

По офіційній відкритті вручено грамоту почесної членки округної управи Іванні Мартиненку — колишній довголітній голові округної управи за її жертвенну працю для Округу та 47-го Відділу в Рочестері. Рівнож вручено почесні грамоти за зрізцеву працю для СУА та громади Ярославів Борачок і Ірині Дорошак — членкам 49-го Відділу СУА в Бофало.

Екзекутива Округної Управи і референтки звітували про свою працю, як також про працю Відділів. Відділи 46-ий, 47-ий і 120-ий в Рочестері, 49-ий і 97-ий в Бофало, та 68-ий в Сиракузах налічували 206 членів. Всі Відділи були відзначені на ХХІІ конвенції СУА за 100 відсоткову передплату журналу СУА „Наше Життя“, тоне звітування та вирішення обов'язків членів до централі. Членки широк відгукнулися на заклик Головної Управи взяти участь у медичній до-

Округний з'їзд СУА Округу північного Нью Йорку

У першому ряді (зліва направо): Ірина Руснак, Марія Крамарчук, Іванна Мартиненко, Лідія Черник, Ярослава Борачок, Оксана Кулик, Ірина Шмігель, стоять: члени Округної Управи Північний Нью Йорк.

помозі дітям-жертвам Чорнобиля. Вислано у звіттовому часі близько 6,000 дол. До Стипендійного Фонду було переслано 8,600 дол. Відділи є членами та меценатами Українського Музею в Нью Йорку і активно працюють для його розбудови. В Рочестері зорганізовано Громадський Комітет для розбудови Українського Музею в Нью Йорку. Референтка у справі зв'язків поінформувала, що саме зроблено для допомоги Україні та пропагування стремління українського народу до незалежності між чужинцями. Кожний Відділ збирав підписи під зверненнями до конгресменів. В Окрузі реприсують дві дитячі світлички — у Рочестері і Бофало. Зал, де відбувався з'їзд, була прикрашена сунками і витинанками, виконаними руками маленьких мистців із зрізцевої світлички 120-го Відділу в Рочестері.

Присутні мали нагоду оглянути світличку і дописи, які складають хроніку Відділів Округу за час її 35-річ-

ного існування. Голова Марія Крамарчук повідомила, що спеціально організована комісія збирає книжки для України, вислано декілька з них. Відділи закупили друкарську машинку, яку передано новозаснованому Союзу Українок у Львові.

Подану номінаційною комісією листу кандидатом до Округної Управи було схвалено одноголосно. На голову перевибрано Марію Крамарчук, заступницею голови — Лесю Телегу, заступницею голови на Бофало — Ірину Дорошак, секретарками — Христю Вілсон і Галину Снігур, референтками вибрано Христю Венгльовську, Марту Шмігель, Ольгу Лявню, Любу Уродиську, Татяну Шутер, Ірину Руснак, хронікаркою — Лідію Джус, вітальними Членками — Анну Сохоцьку і Іванну Мартиненку. До контрольної Комісії увійшли голова Ірина Шмігель і членки Стефанія Вовкович, Марія Косів, Анна Поліщук, Фалі-

на Войтович, Мирослава Макогон і Ірена Рендзак. Референтка Суспільної опіки Лідія Черник привітала округний з'їзд від голови і екзекутиви СУА, як рівнож від нового Відділу Союзу Українок в Опачинцях, який вона зорганізувала, будучи в Україні.

Голова Марія Крамарчук заклікала членство гуртуватися під гаслом: „Наша єдність, праця і молитва — нескорені Українці“.

По закритті наради відбувся обід для делегаток і гостей з Рочестерської громади. Опісля Лідія Черник висвітлювала проїздки в Україні. У своїй доповіді докладно розповіла про Чорнобильську нуклеарну катастрофу.

Голова 120-го Відділу Лідія Джус, яка вела програму, подякувала п. Черник за хвилюючу розповідь, а всім присутнім — за чисельну участь.

Ірина Руснак, пресова референтка

Уряд Альберти підтримує

сторіччя

Нещодавно, 9-го квітня 1991 року члени Альбертської Провінційної Ради Конгресу Українців Канади і представники Альбертського комітету століття українців Канади, зустрілися з прем'єром Альберти, достойним Дональдом Гетті. В зустрічі брали участь достойний Даг Мейн, міністер культури і багатокультурності, і Стів Заруський, голова Альбертської комісії багатокультурності, депутат опозиції Редвотер-Ендрю.

Голова Альбертської Провінційної Ради Конгресу Українців Канади Лідія Шулякевич була надзвичайно задоволена і вдячна тим, що уряд Альберти визнає і підтримує діяльність Альбертського комітету століття українців Канади. Проект Столітнього комітету підтримують різні державні установи.

Для того, щоб вшанувати століття поселення українців у Канаді, відзначити вклад піонерів, на території Леріслатури Провінцій-

ного Уряду буде встановлено пам'ятник. До того ж, Альбертський Лотерійний Фонд буде надавати субсидії провінційним і регіональним проектам комітету. Офіційне Всеканадське відкриття столітнього ювілею буде проходити в Едмонтоні з 29-го серпня до 1-го вересня 1991 року. Господарем буде Альбертський комітет століття українців Канади при Альбертській Провінційній Раді Конгресу Українців Канади.

Альбертська Провінційна Рада Конгресу Українців Канади і Альбертський комітет століття українців Канади запрошують всіх приєднатися до святкування. Голова Альбертського комітету століття українців Канади Оrest Олійник зазначив, що українська громада Альберти дуже вдячна Провінційному Уряду Альберти за підтримку і високо оцінює його участь в цій історичній події.

Ю. А.

Зліва: Іван Хом'як, скарбник Альбертського комітету століття українців Канади; достойний Даг Мейн, міністер культури і багатокультурності; Лідія Шулякевич, голова Альбертської Провінційної Ради Конгресу українців Канади і заступник голови Альбертського комітету століття українців Канади; достойний Доналд Гетті, Прем'єр Альберти; Оrest Олійник, голова Альбертського комітету століття українців Канади, і заступник голови Альбертської комісії багатокультурності; Стів Заруський, голова Альбертської комісії багатокультурності і депутат опозиції Редвотер — Ендрю.

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ
МОТЕЛЬ „КСЕНЯ“
популярно звана „КОБЗЯРІВКОЮ“
у Гантері в Кетскільських горах
відкрита, як щороку для давніх і нових гостей
Формальне відкриття в суботу, 29-го червня 1991 р. о год.
8-й веч. разом із відкриттям ВІСТАВКИ ОБРАЗІВ
ЕДВАРДА КОЗАКА і його синів ЯРЕМИ і ЮРІЯ
Розвагова програма.
Замовлення листовно:
Motel "Xenia", Rd. 23A, Hunter, N.Y. 12442
або телефонічно (510) 263-4700
ПЕТРО і ЛІДА КОБЗЯРИ

Заряд Оселі СУМ
в Елленвіл, Н.Й.
запрошує все українське громадянство на
УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ
який відбудеться на Оселі СУМ в Елленвіл
4, 5, 6 і 7 липня 1991 р.
Виступатимуть танцювальний ансамбль „Каштан“ з
Парми, Огайо, та самодіяльні мистецькі одиниці з України.
До товариських забав приграватимуть:
• в четвер 4 липня і в п'ятницю 5 липня —
„Темпо“
• в п'ятницю 5 липня і в суботу 6 липня —
„Нове Покоління“ з Торонто
Також: випродаж українських експонатів,
виставки, та різні несподіванки.
Вітаємо всіх на Оселі СУМ!

УКРАЇНСЬКІ ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ 1991
„Верховина“, Глен Спей, Н. Й.
Рома Прийма-Богачевська,
мистецький керівник
• „WORKSHOP“ — 7-20-го липня
Курси для заавансованих танцюристів
від 16-го року життя, вгору
• ТАБОРИ для МОЛОДІ
28-го липня — 10-го серпня
Від 8-16 років життя
• Гостинні викладачі:
ВАЛЕНТИНА ПЕРЕЯСЛАВЕЦЬ,
ЛЮБОВ ВОЛИНЕЦЬ
• В програмі: УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ТАНЦІ,
ХАРАКТЕРНІ, БАЛЕТ та ХОРЕОГРАФІЯ
• ВИКЛАДИ ПРО УКРАЇНСЬКУ ЕТНОГРАФІЮ,
ПОБУТ, ЗВИЧАЇ та НОШУ
По інформації:
UKRAINIAN DANCE CAMP
с/о Roma Pryma-Bohachevsky
523 East 14th Street, New York, N.Y. 10009
(212) 677-7187

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ „РОГАТИНЩИНА“
з НАГОДИ ПОЯВИ 1-го ТОМУ ЗБІРНИКА „РОГАТИНСКА ЗЕМЛЯ“
запрошує
всіх РОГАТИНЦІВ і ГОСТЕЙ на
З'їзд РОГАТИНЦІВ
на оселі Братського Союзу „Верховина“
в Glen Spey, N.Y.
в днях 8-го і 9-го червня 1991 року
Початок о год. 10-й рано
Телефонувати за кімнатами: (914) 856-1323
за інформаціями: (212) 673-0457 або (215) 226-3156
КОМІТЕТ

Протестують...

(Закінчення зі стор. 1)

ладників прибули до Москви для подання заяви Міністрові внутрішніх справ Борисові Пуго з вимогою розслідувати факт взяття закладників.

Гарасв заявив кореспондентам, що війська, які стоять у республіці, головним чином, беруть участь у придушенні демократичного руху та арештах активістів Народного фронту Азербайджану. В той же час у числі забитих і поранених закладників немає жодного бойовика, а головні працівники міліції Вірменії та Азербайджану.

Згідно з повідомленням ТАСС у Степанакерті 10-го травня невідомі особи стріляли з міномета по будинку обласного комітету Компартії Азербайджану. Поранені були другий секретар ЦК Компартії республіки В. Полянчик і представник командування внутрішніх військ МВС СССР, прізвисько і військовий чин якого не подано.

ЗУСТРІЧ ДОМОВЛАСНИКІВ

Нью Йорк. — Українське Товариство Домовласників Нью Йорку влаштує інформаційну зустріч з представниками оливних та безпечених компаній. Обговорюватиметься проблема огрівання та забезпечення будинків. Зустріч відбудеться в четвер, 30-го травня, о год. 6:30 вечора, в доміви „Самопоміч“, 98 Друга авеню.

„Лісова пісня“ появилася в перекладі

на польську мову у Варшаві

Київ. — У цьогогорічному безрезневному числі газети „Літературна Україна“ появилася повідомлення, що до 120-річчя для народу життя Лесі Українки вийшло в перекладі на польську мову нове видання вибраних творів Лесі Українки, поміж ними й драма „Лісова пісня“. Книгу цю переклав Єжи Литвинюк, а упорядкував керівник катедри українистики Варшавського університету, проф. Флоріан Неуважний, що, як відомо, є популяризатором і перекладачем української літератури — Т. Шевченка, І. Франка, М. Рильського, Б.І. Антоновича, М. Бажана, І. Драча, Ліни Костенко

і Р. Лубківського. Згадати б ще проф. Ф. Фльоріяна „Антологію української поезії“ (1977) — „поява якої замовчувалася донедавна в нашій пресі“, — підкреслює кореспондент цієї газети Леся Вахніна, додаючи, що взагалі проф. Ф. Неуважний багато праці вклав, щоб познайомити польського читача з творчістю Лесі Українки.

До останнього видання творів Лесі Українки в перекладі на польську мову, крім „Лісової пісні“ ще ввійшла також лірика поетеси з циклів „Ритми“, „Осіні співи“, „Легенди“ (Єгипетські фантазії), „Весна в Єгипті“ у перекладах Ф. Неуважного, С. Улицького, А. Яворського, Т. Хрущевського, Б. Дроздовського, Л. Левіна, С. Твердохліба, А. Шиманського, В. Гаєвського, К. Рознера та С. Литвинюка.

У дальшому кореспондент „Літературної України“ зазначає, що Леся Українка перекладала твори А. Міцкевича та М. Конопницької, писала статті про польську літературу, захоплювалася знайомитися із польськими авторами. „Усе своє свідоме життя, день за днем вона жила і творила (за словами Ф. Неуважного) для майбутнього України“.

Об'єднана громада в Чикаго

відзначила найтрагічнішу подію в історії України

„І третій ангел посурмиє і впаде з неба зоря велика, що палає як смолоскип і впаде на третину річок і на джерела вод. Ім'я зорі мовиться „полюн“, і стала третина вод полином і багато людей померло від вод, бо прогрікли“ (Одроквення 8:10-11).

Ця „третя зоря“ впаде на Чорнобиль, де в наслідок вибуху нуклеарного реактора „третина вод стала полином і багато людей померло від вод“, а сотні тисяч померло в муках вмирають, і це продовжуватиметься в житті наступних поколінь, бо смертосні наслідки радіації зметуть з лиця землі багато-багато людей на території нашої України й у сусідніх країнах, особливо на Білорусі, якщо Господь не змилюється над народами і не відверне що жахливу апокаліптичну кару.

Тому чикагська громада „ЯВІР“ в КАЛГАРІ

Калгарі, Альта. — Концерт вокального квартету „Явір“ з України, під патронатом Українського Народного Союзу, відбудеться тут у середу, 5-го червня о год. 7:30 вечора в аудиторії Forest Lawn High School, 1304 44th St. S.E. За дальшими інформаціями звертатися до Христі Ліпської (403) 277-1105 або до фірми „Ешман“ (514) 630-9858.

відзначила пресуму п'яту річницю чорнобильської катастрофи під проводом ієрархії і духовенства моліннями, які відбулися в п'ятницю, 26-го квітня, в українській католицькій катедрі св. о. Миколая, де біля престолу молилися високосвященний Владика Константи́н, Архiepіскоп УАПЦеркви, Преосвященний Інокентій, ЧСВВ, Єпископ української української католицької єпархії св. Отця Миколая та численне духовенство різних українських церков, а на хорах співав молодіжний хор „Байда“, яким диригував В. Попович.

Просторий катедральний храм заповнили члени громадських, церковних і молодіжних організацій (Пласт, СУМ, ОДУМ) з прапорами й коругами, та всім усім українським віросповідувальцям, які ввійшли до катедрі процесійним походом від православного катедрального храму св. Володимира і Ольги, тримаючи в руках горючі свічки.

Програму перед катедрою, де збиралися всі присутні, відкрив коротким словом інж. О.Баранчик, що представив першого промовця, високосвященного Архiepіскапа Константи́на, який вголосив прекрасну проповідь на те-

му чорнобильської трагедії в англійській мові. Преосвященний Владика Інокентій, ЧСВВ, який промовив до зібраних українською мовою. Його палке патріотичне слово до глибини душі зворушило присутніх.

Крім двох головних промовців, виступив також д-р М. Шекета, очевидець чорнобильської аварії, який в тому часі перебував у Києві, де постійно живе, і який з'їздив до Чорнобиля. Від білоруської громади виступила відома активістка Віра Ромук, яка, співваючи українцям, підкреслила трагедію білоруського народу у зв'язку з вибухом на Чорнобильській АЕС.

Маніфестаційні збори закінчено відспіванням національного гімну. Короткі вистіпи про цю подію подали місцеві телевізійні і радіо станції, які теж були згадки у пресі.

Дохід із збірки передано до Львівського шпиталю для дітей.

Іванна Горчинська

Володимир Барагура КАЛІНОВИЙ МІСТ
Мистецьке оформлення
Зеновія Онисевича
220 стор., ціна: \$12.00, порто: \$1.00
Мешканці стеють Нід Джерзі зобов'язує 7% стеитового податку.
Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomerie Street
Jersey City, N.J. 07302

Замість квітів на могилу
сл. п. Стефанії Явної
складаємо 100 доларів
на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Нью Йорку.
Дочці мйр Уляні Дячук з чоловіком Володимиром, синові д-р Любомирові з дружиною Марією-Дзвениславаю і дітьми та всім родині висловлюємо наше глибоке співчуття.
АННА ПОЛІПІТО за родинно

Братство кол. Вояків 1-ої Української Дивізії УНА
Станція у Філадельфії, Па.
ділимося сумною вісткою з побратимами та українською громадою, що 13-го травня 1991 р. відійшов у вічність на 69-му році життя

сл. п. ІВАН БОРИС
копійний вояк 1-ої УД УНА, довголітній член Станції Братства та української громади.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 18-го травня 1991 р. в церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії, а відтак на кладовищі св. Марії у Факс Чейс, Па.
Дружині Анні, дітям Орестові і Вірі та всім родині висловлюємо щире співчуття.
УПРАВА СТАНЦІЇ

сл. п. Юліана Захарчука
У безмежному смутку повідомляємо родині, приятелів і знайомих, що в п'ятницю, 12-го квітня 1991 р. вйшла в вічність після важкої недуги з волі Всевисшнього погасло життя найдорожчого, улюбленого **МУЖА, ТАТА і БРАТА**

сл. п. Юліана Захарчука
мйра прав, поручника 1-ої Української Дивізії, нар. 25-го жовтня 1912 р. в Бродях, дйч всіх національних організацій.
ПАНАХИДА в суботу, 13-го і в неділю, 14-го квітня о год. 8:30 веч. в похоронному заведенні Alfred Dailaire.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в понеділок, 15-го квітня 1991 р. о год. 10:30 ранку з церкви Успення Божої Матері, Роземонт, Монреаль, Канада, на цвинтарі Нотр Дам де Невж.
У глибокому смутку:
дружина — **МАРУСЯ** сини **БОРИС** **АДРІАН** з дружиною **сестра — СТЕФА** з мужем **ПАВЛОМ** родина в Канаді, Америці й Україні
Просимо про молитви за сл. п. Юліана, а пам'ять завжди житиме у наших серцях.
Монреаль, 20-го травня 1991 р.

Вокальний чоловічий квартет „Явір” у Пармі

За старанням Комітету Суспільної опіки при УЗО і під патронатом УЗО 2-го травня в залі ім. Митрополита Шептицького у Пармі відбувся концерт відомого вокального квартету з України „Явір”. Приспівано 24 пісні різноманітних жанрів: козацько-стрілецькі, ліричні, жартівливі, а також на слова Тараса Шевченка. Ансамбль „Явір” складають володі дідрами і зіспівали: Олександр Харченко — перший тенор, Євген Пруткин — другий тенор, Володимир Дідух — баритон і Валентин Реус-бас. На акордеоні й мистецькі аккомпанюювали їх керівник Анатолій Мамалига.

З уст Володимира Дідуха присутні довідалися, звідки походять члени квартету. Вони з різних історичних місцевостей української землі. Харченко з Черкаса, Пруткин з Дніпропетровська (в цих місцях колись дівав славний козацький отаман Іван Сірко), Дідух з Поділля, де спочиває тіло легендарного Кармелюка, а Реус — син Сумської землі. Керівник квартету Мамалига походить з Кам'янця Подільського. Можливо, це географічне розмаїття було серед тих добрих чинників, що музично елементами вишукано співучу четвірку. Вона не лише володіє гарними і дзвінкими голосами, але й здатна на тонку інтерпретацію відомих українських пісень. І хоч у залі не було охолодження, артисти співали зовсім вільно, легко і без дешевих співних ефектів. Слухачі відразу з приємністю відзначили широкий голосовий діапазон квартету, правильну емісію голосу і добре засвоєну техніку співу. „Явір” співав майже 2 години, а всім хотілося слухати його ще і ще.

Від Комітету Суспільної Опіки цей вечір відкрила колишня львів'янка пані Люба Лобур, тепло привітавши артистів з України. Пісню оголошувала дуже мило і тенор Харченко, а в другій частині квартету — баритон Дідух. У другій частині артисти співали в колоритних народних жупанах, прикрашених їхніми українськими місцевостями. Свою фізичну витривалість співаки засвідчили в другій частині квартету. Під час виконання веселої пісні баритон Дідух раптом темпременно рвонув у присяди, не тільки не перериваючи співу, але ще й затягував сольно досить високим як на баритона тоном і дзвінко та

Володимир Боднар

УКРАЇНА ПРОБУДЖУЄТЬСЯ! ДОПОМОЖІТЬ ЇЇ ВКЛАДОМ ВАШОЇ ДИВІДЕНДИ У ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Колишні мешканці ДП таборів у Миттенвальді, Баварія, 27 і 28 квітня цього року відбули на Союзіві свій III з'їзд.

Наради відкрито в популяційних годинах в суботу, 27 квітня. Зареєструвалося 120 осіб. Предсідником обрано Ярослава Дужого, а секретаркою Галину Савчак-Котко.

Звітвали члени комісії Юрій Український, Михайло Мочула і скарбник Орест Кузьма. За контрольну комісію звітвав її голова Андрій Бук і запропонував уділити абсолютну уступкою членам комісії.

Найдовший звіт подав за редакційну комісію Петро Рогатинський. Ця комісія складалася з чотирьох осіб: ред. Зенон Силик, Омелян Бучацький, Рута-Витанович-Галібей і Петро Рогатинський. Комісія провела велику роботу, зібравши багато матеріалу до запланованої пропам'ятної книги про миттенвальдські табори. Очевидно серед тих матеріалів є документи, але більшість — це спомини, а тому часом не всі вірні, бо сорок років зробили своє. Серед матеріалів є спомини про кожний з тих таборів, де жили українці. Є також друковані в тогочасній українській пресі статті і рецензії на імпрези, що в тих таборах відбувалися, згадки про осіб і організації, що вели акції в таборах для підготовки громадян до еміграції в невідомі світи.

Окреме місце відведено для шкіл, що існували в таборах, для організації молоді, що виконували важливу роль в процесі виховання молоді, для спортивних гуртів і для їх виступів. Табори у Миттенвальді — це велика громада скитальців з усіх українських земель, що вела незвичайно активне громадське життя, була це найкраще організована в американській зоні Німеччини.

Учасники наради виявляли велике зацікавлення при обговоренні матеріалів до книги, ставили питання, доповнювали звітдоповіді. Редакційну комісію залишено без змін до часу видання книги, призначивши їй право кооптації співробітників. Вирішено також не вибирати окремих комісій,

Відбувся з'їзд миттенвальдців

Учасники III з'їзду миттенвальдців.

але вибрати одну управу Комітету миттенвальдців, яка буде працювати від з'їзду до з'їзду. Після схвалення абсолютної попередньої комісії вибрано управу в такому складі: Ярослав Дужий — голова, Галина Савчак-Котко — секретарка, Орест Кузьма — скарбник, Олександр Пришляк, Михайло Салдид, Юрій Український, Люба Іванчук-Федун, Михайло Мочула — члени. До Контрольної комісії були обрані Андрій Бук, Роман Ракочий і Євген Снігур.

На першому засіданні Управа фронтувала д-ра Остапа Винницького на заступника голови й доручила йому діяти на терені Канади.

Банкет відкрив Михайло Мочула і попросив на гостю подару д-ра Євгена Стецька. До почесної президії були запрошені Оксана Березницька, Роман Савчак, Петро Рогатинський, Софія Андрюшків, Оля Дужа, Ярослав Дужий, Андрій Бук, п-ні Бук, п-ні Іванчук, Осип Іванчук, п-ні Ракоча, Роман Ракочий.

Д-р Євген Стецький вів вечір з гумором, не скрививши на жарті і веселі історії. У програмі вечора виступив жіночий ансамбль „Думка” при аккомпаньяменті свого мистецького керів-

ника Михайла Лева. Присутні прийняли ансамбль ентузіастично і бурхливо оплесками викликали його до наддатків.

Привітання з'їзду, що його прислали о. Богдан Ганушевський і член редакційної комісії з Австралії Омелян Бучацький, були прийняті негавгаючими оплесками. Зокрема привітання редактора Бучацького дадо свій вияв у висліді проведеної збірки на видавничий фонд. Збірку провели члени управи під проводом голови. Її вислід 4,150 дол. Це вже дає право думати про солідне видання книжки для зафіксування діяльності однієї з найактивніших громад українських скитальців.

Після банкету грала музика до танців, але танцюючих не було багато. Люди сиділи гуртами, вели цікаві розмови, дискутували, робили прогнози.

В неділю, 28-го квітня, миттенвальдці загнали церкву на Союзіві, вислухали Службу Божу, пом'янули тих, що відійшли у вічність. Багато оглядали відео-касетку „Спомини з Миттенвальду 1946—1949 рр”, що її опрацював д-р Остап Винницький з Ярославом Дужим. На екрані ми побачили містечко Мит-

тенвальд, касарні, де були табори, околиці і гори. Д-р Винницький познайомився з посадином містечка й привіз від нього привіт для нашого з'їзду. Багато знімок, що їх долучено до відео, та спомини декількох людей, що висловлювали свої думки про миттенвальдські табори — це все відтворювало життя наших громад у Миттенвальді.

Ті, що пішли оглядати виставку, яку влаштували організатори з'їзду, побачили безліч світлин з різних імпрез у Миттенвальдських таборах, світлин різних товариств, що діля і не думали, що все перекодове, не журилися застрашним днем. Протокольні книги, листки, запрошення на імпрези, примірники бюлетенів — все це дрібні докази про життя скитальської громади. Ті всі дрібниці треба зберегти, бо це частина нашої історії, треба знайти місце для перековань. Треба знайти якийсь музей, де б ці речі зберегти, перековати для майбутніх дослідників.

Спільна знімка всіх учасників з'їзду на терасі „Веселки” була останнім актом III з'їзду миттенвальдців. Черговий з'їзд за два — два і пів року.

Петро Рогатинський

Москва...

(Закінчення зі стор. 2)

також нема сумніву, що Москва зробить усе можливе, щоб уникнути прилюдної дискусії в Болгарії над справою атентату. І то не тільки в болгарів, але і самому Советському Союзу Горбачов, не дивлячись на великі політичні клопоти, зацікавлений у захисті „доброго імені” Андропова і Брежнєва. Можливо особисто він і не знав про готування атентату. Про спробу атентату знало тільки кілька членів ЦК КПСС. Ризик було занадто велике, щоб не тримати намір в таємниці. Провід ролі у готуванні атентату належав Андропову, а Горбачов був його протеже.

Усе таки справа залишається непевною і невнясною. У 80-их роках апарат советської пропаганди проробив величезну дезінформативну працю, щоб затемнити таку справу. „Літературна Газета” почала друкувати напади на американського журналіста, власне журналістку Клер Стерлінг, яка написала книгу про атентат на Папу. „Літературна Газета” дійшла навіть до такого абсурду, що обвинуватила Бжезінського у готуванні атентату на Папу руками Аджі. Газета обвинуватила також Бжезінського у намірі „дестабілізувати Польщу”, але з обережності не сказала чому.

Любов Колєська

ДЗЕРКАЛА

НОВЕЛІ

Ціна: \$13.00 з пересилкою. Мешканці стейту Нью-Джерсі зобов'язані 7% стейтського податку.

SVODOBOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ГРИЗДУБ, член УНС Відд. 292-го ім. св. Івана Христителя в Дітроїті, Миш. померла 15-го квітня 1991 року на 56-му році життя. Народжена в березні 1935 року в Дітроїті, Миш. Членом УНС стала 1977 року. Залишилася у смутку мужа Миколи, батьки Івана і Катерину Решетар; дітей Івана, Катерину Христену, також пасербиця Раїсу, Єлисавету і Єлену та троє внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Гробу в Савтфілді, Миш. Вічна їй Пам'ять!

Степел Федик, секр.

ЄВДОКІЯ БАНДУРКА, член УНС Відд. 115-го ім. Тараса Шевченка в Кантоні, Огайо, померла 8-го квітня 1991 року на 76-му році життя. Нар. 1914 року в Західній Україні. Членом УНС стала 1970 року. Залишилася у смутку сина: Михайла, Василя, Володимира, Петра, Стефана і Романа; дочок: Анну і Галину; 16 внуків, 14 а дітей і двоє на Україні та двоє правнуків на Україні. Похорон відбувся 11-го квітня 1991 року на цвинтарі Кальварія в Маселоні, Огайо. Вічна їй Пам'ять!

Петро Бабич, секр.

МИКОЛА БРУЧКОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 428-го в Сопт Сте Маріє, Онт., помер в грудні 1990 року на 79-му році життя. Нар. 17-го вересня 1911 року в Соколиці, Україна. Членом УНС став 1961 року. Залишилася у смутку дружини Віри, сина Романа з дружиною і двоє дітей; дочку Марту з мужем. Похорон відбувся в Торонто, Онт., Канада. Вічна йому Пам'ять!

Ф. Гуменюк, секр.

ІВАН БАБЯК, член УНС Відд. 83-го ім. Івана Франка у Філадельфії, Па. помер 5-го квітня 1991 року на 78-му році життя. Нар. 23-го вересня 1912 року в Філадельфії, Па. Членом УНС став 1940 року. Залишилася у смутку дружини Френсис, сина Івана і Михайла; дочок Мері, Агніс і Френсис; брата Григорія і одного внука. Похорон відбувся на цвинтарі св. Хреста в Ідон, Па. Вічна йому Пам'ять!

А. Кушнір, секр.

МАРТА (Марфа) ЯКОВЕНКО, член УНС Відд. 58-го в Ютиці, Н.Й. померла 18-го квітня 1991 року на 88-му році життя. Нар. 1903 року в Україні на Харківщині. Членом УНС стала 1966 року. Залишилася у смутку доньку Марію Ковалевську з мужем Миколаєм; онуків — Володимира, Людмилу і Олю, та правнуків — Михайла, Тараса, Адріана, Дам'яна, Миколи і Олесі. Сина Володимира з дружиною Доротеєю, внучку Лізу та правнучку Тимофію. Похорон відбувся 20-го квітня 1991 року на цвинтарі Укр. Прав. Церкв св. ап. Петра і Павла в Ютиці, Н.Й. Вічна йому Пам'ять!

Марія Ковалевська, секр.

МАРІЯ ГІЛІСІ член УНС Відд. 2-го ім. св. Петра і Павла в Мт. Кармелі, Па. померла 17-го квітня 1991 року на 81-му році життя. Нар. 4-го березня 1910 року в Мавнт Кармелі, Па. Членом УНС стала 1951 року. Залишилася у смутку сина Герольда Г. Моргані і Івана Моргані. Похорон відбувся 20-го квітня 1991 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Мавнт Кармелі, Ташпін, Па. Вічна їй Пам'ять!

Моніка Писарчук, секр.

ОМЕЛЯН СМІШКЕВИЧ, член УНС Відд. 371-го Т-ва „Запорозька Січ” в Ньюарку-Ірвінгтоні, Н.Дж. помер 19-го грудня 1990 року на 80-му році життя. Нар. 20-го грудня 1910 року в Гусаківці, Зах. Україна. Членом УНС став 1953 року. Залишилася у смутку дружини Марію, дві дочки — Оксану Кузьмак в мужем д-ром Любомирим і Зено Яворську з мужем д-ром Юрієм, та дві внучки — Роксолану і Маю. Похорон відбувся 29-го грудня 1990 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Брук, Н.Дж. Вічна йому Пам'ять!

Мирослав Дереш, секр.

ВОЛОДИМИР КОЦЬ, член УНС Відд. 221-го ім. св. Стефана в Чикаго, Іл. помер 24-го квітня 1991 року. Нар. 1912 року в Чикаго, Іл. Членом УНС став 1948 року. Залишилася у смутку дружини Софію (Пучків), Патрісью Джині Норвісич (Тоні Коць), Волтера і Лінду Коць, (Рой Су Коць), Доналд Лесів, Гуголас, Лонджин. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Іл. Вічна йому Пам'ять!

М. Крачевський, секр.

ІВАН СЛІВАК, член УНС Відд. 320-го Т-ва Святої Тройці в Балтиморі, Мд. помер 29-го квітня 1991 року на 70-му році життя. Нар. 31-го травня 1920 року в Збараж, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишилася у смутку дочку Ярослав, сина Ростислава, одного внука та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 1-го травня 1991 року на укр. кат. цвинтарі св. Михайла в Балтиморі, Мд. Вічна йому Пам'ять!

Секретар

ТУРА на УКРАЇНУ

УКРАЇНЦІ, відвідайте Україну, щоби бути на величавих СВЯТКУВАННЯХ в ДРОГОБИЧІ!

- 1) 900-ЛІТТЯ міста
- 2) 70-ЛІТТЯ української гімназії ім. Івана Франка
- 3) ВІДКРИТТЯ пам'ятника ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ

- Крім цього ТУРИСТИ відвідають пам'ятні місця в Гошіві, Грушевці та монастирі в ПОЧАЄВІ, як також княжий замок в Олеську.
- ПОБУТ: у Львові, Дрогобичі і Тернополі
- ЦІНА: 2,100 ам. дол. ВКЛЮЧАЄ — літак, готель в кімнатах на дві особи, автобуси, сніданки і вечері, як також вступу на СВЯТКУВАННЯ І КОНЦЕРТИ. НЕ ВКЛЮЧАЄ: візи, вступу на леговища, забезпечення від випадку і багажу та приватні видатки.
- ВІДЗІЗД з НЬО ЙОРКУ — 15-го вересня через МАДРИД і ВАРШАВУ прямо до ЛЬВОВА. ПРИЗІЗД до НЬО ЙОРКУ — 29-го вересня 1991 р.
- ПРИ ЗГОЛОШЕННІ ДЕПОЗИТ 200 дол. Повна оплата до 31-го ЛІПНЯ 1991 р.
- ТУРУ ПРОВАДІТЬ — НАТАЛКА БУНДЗА, тел. (колект після 6-ої години) (416) 239-4407

Тури організує і згопошення приймає:

ASTRO TRAVEL SERVICE

2206 Bloor Street West
Toronto, Ontario M6S 1N4, Canada
Tel.: (416) 766-1117 (collect)

Концерт капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка у Клівленді — Пармі

З кличем „Ми знов з Тобою, Україно!” славна капеля бандуристів виїжджає вперше з початком червня 1991 року в турне по Україні. Плянують концертнувати в 15 найбільших містах України, поїздка триватиме від 6-го до 24-го червня. 2 роки приготування, напруженої, невпинної праці капелі під диригентурою маестра Володимира Колєсника стануть невдовзі вирішальною дійсністю. Від часу постановки капелі умови її праці були тяжкі, несприятливі. Наші червоні і брунатні вороги-окупанти старалися знищити національні мотиви та високий мистецький рівень цієї козарської клітини, ув'язнювали і розстрілювали лірників-козарів.

Кобзарі-бандуристи були розсадиниками нашої волі і боротьби, в їхніх піснях і думах прославлялася наша Україна, її історія, народні традиції, численні герої святої боротьби за визволення з-під ярма.

Боже Провидіння спасло Капелю від загибелі, і рідна козарська пісня знову воскресла. Вона лунала по таборах наших переселенців в Європі, а потім, від 1949 року, вже в Новому Світі, на еміграції, в ЗСА і Канаді. Велике призначення належить таким невтомним керівникам, композиторам і диригентам як Кистастий, Божик і Колєсник. Вони успішно вивели капелю на міжнародні сцени ЗСА, Канади, Європи і навіть далекої Австралії. За 52 роки існування на еміграції капеля бандуристів дала майже 550 концертів і записала понад 20 платівок та касет, музично опрацювала багато унікальних і рідкісних творів.

Члени нашої капелі жи-

вуть в різних місцях, але завзято поборюють пов'язані з цим обставинами труднощі і на заклик злітають, мов ті журавлі, на генеральні проби до Дітроїту. Початково вивчають свої партії індивідуально, потім групово-регіонально, а згодом вже всі разом під диригентурою талановитого, енергійного і дуже працьовитого маестра Володимира Колєсника. З метою придбання фондів на концертну подорож, поєднану з великими видатками, створився в Клівленді-Пармі, Огайо, „ад гок” Комітет приятелів капелі, ініціатором і головою якого став молодий ентузіаст Капелі Зенон Крислатий. До цього Комітету ввійшло біля 30 осіб. Почесний Комітет очолює представники обох віросповідань: Владика Роберт і о. Прот. Степан Ганкевич. Комітет працював дуже інтенсивно, доказом є успішна коляда місцевих бандуристів в часі Різдва. Наші свят, призирання фондів від приватних організацій і осіб та надзвичайно вдалий концерт капелі 19-го травня 1991 року в залі Норманді Гай-Скул.

Приміємо було зауважити посилені відомолюбні склад капелі та патріотично-клясичну програму концерту.

Ми особливо горді, що майже 20 відсотків всіх членів капелі є якраз з Клівленд-Парми, в їх числі — дала майже 550 концертів і записала понад 20 платівок та касет, музично опрацювала багато унікальних і рідкісних творів.

Позитивним явищем є та обставина, що попри дуже часті імпрези на національному рівні, наша громадськість належно оцінює якості мистецького виконання і мету історичної поїздки в Україну та щиро відгукулася морально і матеріально на

її потреби. Треба згадати, що 48-сторінкову програму до друку підготував член Комітету Василь Личиншин. В ній було багато побажань поодиноким організаціям і особам, які склали свої пожертви. Для цікавості наведу кілька таких побажань: „Ця поїздка стане злукую ділянкою з братами і сестрами на рідних землях та запевненням, що ми усі є нерозривною і нероздільною частиною всієї духовної України”, або: „Нехай думи-пісні будуть помістом роздиртих долей та розкинутих сердець і душ”...

Після цього вишуканого концерту д-р Степан Волянчик, від імені голови УЗО Василя Личинського вітає сердечню капелю і її диригента маестра Колєсника, а також репрезентантів посадики міста Клівленду Коначевича, губернатора Огайо Войновича і присутнього на концерті посадики міста Парми Різа. Різа і Коначевич в своїх коротких словах бажали капелі успіхів, а українському народові — волі. Дівчата в народних строях вручили маестрові Колєсникові букети квітів, які він символічно передав користам. Ліда Середя, від імені місцевих бандуристів бажала капелі багато успіхів та щасливого повернення додому і також вручила квіти. Голова капелі д-р Митрон Гнатюк дякував Комітетові і його голові Зенові Крислатому, д-рові Волянчикові та всім громаді за зрозуміння і підтримку поїздки в Україну. Він зазначив, що ця поїздка матиме не тільки мистецьке, але й морально-політичне значення.

Д-р Володимир Боднар